

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6092/2564

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี โจทก์ นาย ธ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 92

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องคดีอาญาด้วยวาทะบรรยายฟ้องในส่วนของการขอเพิ่มโทษว่า ก่อนคดีนี้จำเลยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 2772/2561 ของศาลจังหวัดปทุมธานี ให้จำคุก 9 เดือน ฐานลักทรัพย์ ภายในเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษในคดีดังกล่าว จำเลยมากระทำความผิดเป็นคดีนี้อีก ซึ่งความผิดในคดีก่อนและคดีนี้จำเลยได้กระทำในขณะที่มีอายุเกินกว่า 18 ปีแล้ว และมีใช้ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ขอให้เพิ่มโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 92 และบรรยายฟ้องในส่วนขอให้นับโทษจำคุกต่อว่า จำเลยเป็นบุคคลคนเดียว กับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 1375/2562 ของศาลชั้นต้นซึ่งได้ยื่นฟ้องพร้อมกันต่อศาลชั้นต้นในวันนี้ ขอให้นับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีดังกล่าวด้วย คำบรรยายฟ้องของโจทก์ดังกล่าวจึงมีรายละเอียดเพียงพอที่จะทำให้จำเลยเข้าใจได้ดีในส่วนขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณานับโทษคำฟ้อง คำรับสารภาพ คำพิพากษาลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 ปรากฏว่าศาลชั้นต้นได้สอบถามจำเลยเรื่องทนายความแล้ว จำเลยไม่ต้องการทนายความและให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ศาลชั้นต้นจึงอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังจำเลยให้การรับสารภาพตามคำให้การที่ศาลบันทึกไว้ข้างต้น ย่อมถือได้ว่าจำเลยรับว่าได้กระทำความผิดจริงและหมายความรวมถึงรับข้อเท็จจริงว่าจำเลยเคยต้องโทษและพ้นโทษในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษและเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ขอให้นับโทษต่อดังกล่าวด้วยแล้ว ทั้งความยังปรากฏต่อศาลเองด้วย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยเคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ. 2772/2561 ของศาลชั้นต้น และจำเลยได้มากระทำความผิดในคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ จึงอยู่ในเงื่อนไขเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลยหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนี้ตาม ป.อ. มาตรา 92 และเมื่อจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนเกิน 6 เดือนจึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะรอลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยได้ตาม ป.อ. มาตรา 56 การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาไม่เพิ่มโทษจำเลยและรอลงโทษจำคุกจึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมาย และนับโทษต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษไว้ 2 ปี ให้คุมความประพฤติจำเลยไว้มีกำหนด 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง กับให้จำเลยกระ

ทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์มีกำหนด 12 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ส่วนที่โจทก์ขอให้ นับโทษจำคุกต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น เนื่องจากคดีนี้ศาลรอลงโทษจึงมีอาจนับโทษต่อได้ ยกคำขอ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนก คดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ยกคำขอให้เพิ่มโทษ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัย ตามฎีกาของโจทก์ว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ไม่เพิ่มโทษจำเลยและรอลงโทษจำคุก และไม่นับโทษในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของ ศาลชั้นต้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องคดีอาญาด้วยวาจา โดยในคำฟ้องข้อ 3. โจทก์บรรยายฟ้องในส่วนของการขอเพิ่มโทษว่า ก่อนคดีนี้เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2561 จำเลยต้อง คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก 9 เดือน ในความผิดฐานลักทรัพย์ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2772/2561 ของศาลจังหวัดปทุมธานี จำเลยพ้นโทษในคดีดังกล่าวเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2562 ภายในเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษดังกล่าว จำเลยมากระทำความผิดเป็นคดีนี้อีก ซึ่งความผิดในคดี ก่อนและคดีนี้จำเลยได้กระทำในขณะที่มีอายุเกินกว่าสิบแปดปีแล้วและมีใช้ความผิดอันได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ขอให้เพิ่มโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 และคำฟ้องข้อ 4. โจทก์บรรยายฟ้องในส่วนขอให้ นับโทษจำคุกต่อว่า จำเลยเป็นบุคคลคนเดียว กับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น ซึ่งได้ยื่นฟ้องพร้อมกันต่อ ศาลชั้นต้นในวันนี้ ขอให้ นับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีดังกล่าว ด้วย คำบรรยายฟ้องของโจทก์ดังกล่าวจึงมีรายละเอียดเพียงพอที่จะทำให้จำเลยเข้าใจได้ดีในส่วน ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาบันทึกคำฟ้อง คำรับสารภาพ คำพิพากษา ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 ปรากฏว่าศาลชั้นต้นได้สอบถามจำเลยเรื่องทนายความแล้ว จำเลย ไม่ต้องการทนายความและให้การรับสารภาพตลอดข้อหา ศาลชั้นต้นจึงอ่านและอธิบายฟ้องให้ จำเลยฟัง จำเลยให้การรับสารภาพตามคำให้การที่ศาลบันทึกไว้ข้างต้น ย่อมถือได้ว่าจำเลยรับว่าได้ กระทำความผิดจริงและหมายความรวมถึงรับข้อเท็จจริงว่าจำเลยเคยต้องโทษและพ้นโทษในคดีที่ โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษและเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ขอให้ นับโทษต่อดังกล่าว ด้วยแล้ว ทั้งความยังปรากฏต่อศาลเองด้วย เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยเคยต้องคำพิพากษาให้ ลงโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.2772/2561 ของศาลชั้นต้น และจำเลยได้มา กระทำความผิดในคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ จึงอยู่ในเงื่อนไขเพิ่มโทษที่จะลงแก่ จำเลยหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 และเมื่อจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนเกิน 6 เดือน จึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะรอลงโทษ จำคุกให้แก่จำเลยได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ พิพากษาไม่เพิ่มโทษจำเลยและรอลงโทษจำคุก จึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติดังกล่าว และ ศาลฎีกาเห็นควรคงโทษปรับและลงโทษจำคุกจำเลยสถานเดียวโดยให้นับโทษคดีนี้ต่อจากโทษ จำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น อนึ่ง ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา มีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ใช้บังคับ โดยมาตรา 4 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 รวมทั้งที่แก้ไข เพิ่มเติมทุกฉบับ และให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดแทน เมื่อความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ตามกฎหมายเก่า มาตรา 57, 91 ที่ใช้ในขณะกระทำความผิด ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 3

ปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนกฎหมายใหม่ มาตรา 104, 162 ที่ยังบัญญัติให้การเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นความผิดเช่นเดียวกับกฎหมายเก่า ระวังโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา 166 ยังให้อำนาจศาลเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือนำเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติมาใช้แทนการลงโทษได้อีกด้วย กฎหมายใหม่จึงเป็นคุณมากกว่า ต้องใช้กฎหมายใหม่บังคับแก่คดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ซึ่งแม้ตามกฎหมายใหม่มาตรา 166 ให้อำนาจศาลเปลี่ยนโทษจำคุกฐานเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือนำเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติมาใช้แทนการลงโทษจำคุกฐานเสพเมทแอมเฟตามีนได้ อันเท่ากับว่ามาตรา 166 บัญญัติให้ศาลยังใช้ดุลพินิจเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือคุมความประพฤติในคดีที่ไม่อาจรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษจำคุกได้เลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ได้ เพราะจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน แต่ในคดีนี้ก็ยังไม่สมควรใช้วิธีการตามมาตรา 166 แก่จำเลยอยู่ดี เพราะจำเลยมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ซ้ำดังปรากฏในคดีที่จำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อนและในคดีที่โจทก์ขอให้ปรับโทษต่อ พิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 104, 162 ให้เพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสาม เป็นจำคุก 8 เดือน ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 เดือน โดยให้นับโทษจำคุกของจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.1375/2562 ของศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อุทัย โสภาสิตี · ภานุวัฒน์ สุกะพันธุ์ · วินัย เรืองศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6092/2564>